

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 11 Temmuz 2020
Sayı : 1851

Türkiye Büyük Millet Meclisi -
KÜTÜPHANE VE ARŞİV
HİZMETLERİ BAŞKANLIĞI
Tarih: 13/07/2020
Sayı: -120.10-E.00000682100

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gül üreticilerinin hak ettikleri emeğin karşılığını alabilmeleri, sektörde teknolojik yenilenmenin sağlanması, gül sektörüne ilişkin tarım politikalarının belirlenmesi, dünyanın neredeyse tamamını ülkemizin karşıladığı güle gereken önemin ve desteğin verilmesi, küresel ısınmanın yaratacağı olumsuzluklara karşı yeni planlama ve önlemlerin yapılması amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105'inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz.18.06.2020

S.M.
Serhan Toklu

Prof. Dr. Kamil Okyay SINDIR

İzmir Milletvekili

TACETTİN BAYIR
İzmir MV

Aydın ÖZEL
Antalya mv.

Ahmet AKIN

Veli Ağbaba
Malatya MV

Yücel Özcan
Bursa mv

İlhami Öner Aygün

Telu İsmail mv

Kadim Durmuş
Meliş 6500
Bursa mv

Abdurrahman Yıldırım

Alper Artınay
Mersin

İbrahim Kaptan
Gaziantep mv

Adnan Aygün

Robert Sarıoğlu

Tunceli

Tuncel Kaya

Deniz YAVUZYILMAZ
Zonguldak Milletvekili

Filizet Saitçi
Balıkesir mv

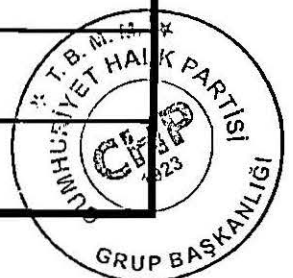
Kadir Arslan
Orkay

Kemal ZEYREK

Samir

1851... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

[illegible]

GENEL GEREKÇE

Ülkemiz her iklimin yaşandığı bölgenin olması, zengin doğası ve bitki çeşitliliği ile dünyada eşi benzeri olmayan bir coğrafi konumdadır. Ülkemizde bu nedenle birçok bitki yetişmekte/yetiştirilmektedir. Gül bitkisi de bunlardan biridir. Gül, gülgiller (Rosaceae) familyasının Rosa cinsindendir. Gül; çok yıllık dikenli çalı ya da tırmanıcı bitki türüdür. En çok görülen çiçek rengi beyaz, pembe, kırmızı ve sarıdır. Gül kesme çiçek, süs bitkisi ve gül yağı elde etmek için yetiştirilen önemli bir bitkidir. Dünyada gül yetiştiriciliğinin yapıldığı başlıca ülkeler; Türkiye, Bulgaristan, Fas, Rusya, Meksika, İran, Hindistan, Güney Afrika, Suudi Arabistan ve Mısır'dır.

Ülkemizde gül üretiminin başlıca ve tamamına yakınının yapıldığı il Isparta olurken, Afyon, Denizli ve Burdur illerimizde de yetişmektedir.

Gül çiçeği önceki yıllarda gül yağı, gül suyu, gül reçeli gibi kullanılmışsa da, teknolojinin gelişimi ile daha farklı alanlarda da kullanılmaya-işlenmeye başlanmıştır. Gül yağı bugün gıda ve temizlik maddesi olarak kullanılırken, gül çiçeğinin özünden elde edilen antioksidan ve antiseptik sayesinde cilt, deri hastalığı, bağırsak rahatsızlıkları, diş ağrıları ve göz iltihaplanmaları gibi tedavi edici özelliği ile sağlık sektöründe baş göstermektedir.

Dünya gül yağı ihtiyacının %60-65'i Isparta ve çevresinde yetişen güllerden karşılanmaktadır. Ülkemizde yetiştirilen güllerin %5-10 kadar kısmı içeride kullanılırken geri kalan kısmı ihraç edilmektedir.

Yapılan bir anket çalışmasına göre, gül yetiştiricilerinin 46 yaş ve üstü, cinsiyetlerinin erkek, mesleklerinin çiftçi, gelir durumlarının orta, ana gelir kaynağının çiftçilik olduğu, ek gelirin ise gül yetiştiriciliği olduğu belirlenmiştir. Ortalama işletme büyüklüğü 5,36 dekar, ortalama verim 752,75 kg/da olarak hesaplanmıştır. Yetiştiricilerin ürünlerini çoğunlukla tüccara verdikleri ve dolayısıyla kooperatif (Gülbirlik) dışına ürün satışının fazla olduğu ortaya çıkmıştır.

Bu kadar yüksek üretim kapasitesine rağmen gül üreticilerin karşılaştığı pek çok sorun bulunmaktadır. Üretim sürecinde işçiliğin zor ve ağır olması ile beraber hastalık, bakım, doğal afetler ve pazarlama gibi süreçlerde sıkıntılar yaşanmaktadır. Ancak işçilik ile ilgili sıkıntılar bu süreçte üreticilerin en çok zorlandığı konuların başında gelmektedir. İşçi ücretlerindeki uyuşmazlıklar, zamanında işçi bulunamaması ve iş kalitesinin düşüklüğü gibi etmenler üretim süreçlerini sekteye uğratan nedenlerdir. Ayrıca gül üretimi ile ilgili kooperatifçiliğin yeterince

gelişmiş ve aktif olmaması da üreticilerin bu sorunlarının çözümünde en önemli eksiklik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kooperatifçiliğin ortaklarına karşı ilgisiz olduğu iddialarının yanında kooperatifin üreticilere hak ettikleri fiyatı vermemesi, ürünleri alırken kota uygulamasına geçilmesi, kar paylarının ortaklara dağıtılmaması gibi şikayetler üreticilerin de kooperatifçiliği sorgulamalarına yol açmaktadır. Bu amaçla bölgesel başka küçük kooperatifçilik çalışmaları da mevcuttur.

Genel olarak tarım politikaları ile tarım eğitim politikalarındaki eksikliğin gül üretimi sektöründe de kendini gösterdiğini kabul etmek gerekmektedir. Gül emekçilerinin sektör içerisinde bir umut görebilmeleri ise sektöre dair gerçek bir yapılanma ve destek ile mümkün olacaktır. Bu amaçla tarımda eğitim politikalarının oluşturulması gerekmektedir. Bununla beraber test kontrollerinin doğru yapılabilmesi için gerekli alt yapının oluşturulması da sektörün ihtiyaçları arasındadır. Bu mevcut yapısal sorunlarla gül üretiminin gelişmesinin aksine üreticileri bu sektörden uzaklaşmaya itecektir.

Açıklanan nedenlerle, Gül üreticilerinin hak ettikleri emeğin karşılığını alabilmeleri, sektörde teknolojik yenilenmenin sağlanması, gül sektörüne ilişkin tarım politikalarının belirlenmesi, dünyanın neredeyse tamamını ülkemizin karşıladığı güle gereken önemin ve desteğin verilmesi, küresel ısınmanın yaratacağı olumsuzluklara karşı yeni planlama ve önlemlerin yapılması amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105'inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz.

